

یادی از ۲۲ بهمن

یکسال دیگر از ۲۲ بهمن ۵۷ گشت . ۲۲ بهمن ۵۷ ، گوئی که یک دیروز بود . ۲۲ بهمن ۵۷ ، گوئی که یک قرن پیش بود . پس از قریب دو سال سرکوب های خشن و کشتار های وحشیانه ، پس از قریب دو سال اعتراض ، شورش ، اعتصاب ، مقاومت و مبارزه ، پس از ماه های اعتراضات و جنبش های توده ای - یکی از عظیم ترین ، طولانی ترین و گستردگترین اعتراضات و جنبش های توده ای جهان - ، بالاخره در ۲۲ بهمن ۵۷ ، بدنبال قیام مسلحانه ۲۲-۱ بهمن ، آخرین سنگرهای رژیم صفوی پهلوی در هم شکسته شد .

۲۲ بهمن ۵۷ ، گوئی دیروز بود . انقلاب سیاسی بهمن ۵۷ ، انقلابی که با خواسته های دموکراتیک و ضد امپریالیستی ، علیه دیکتاتوری رژیم سر سپرده شاه آغاز شد ، انقلابی که با قیام یکپارچه توده های مردم و بویژه زحمتکشان جامعه شکل گرفت ، انقلابی

که پل پیروزی آن با دست های پر توان کارگران ایران ساخته شد ، انقلابی که در روند خود می توانست دگرگونی های بزرگ سیاسی و فرهنگی در جامعه بوجود آورد و درت اوم خود ، دگرگونی های اجتماعی را نوید دهد ، رژیم وحشی و سیاهی را بر سر کار آورد که در مدتی کوتاه نه تنها تمامی دستاوردهای قیام بهمن بلکه تمامی دستاوردهای جنبشها و قیام های گذشته ، از مشروطیت تا به آنروز را زیر پا له کرد . انقلابی که می توانست رکن وثیق آزادی و مبشر رهائی از محبس تنگ سرمایه باشد ، خاطره هولناک دوران از یاد رفته بشریت متمن را زنده کرد . انقلابی که می توانست بالندگی و شکوفائی را مزده دهد ، خمودگی و پژمردگی ببار آورد . انقلابی که می توانست ولادت کودکی با لبخند مهریان را بشارت دهد ، سقط چنین کرد و دیسوی مخوف پس انداخت .

شش سال در میان خشونت ، انتقام ، اختناق ، توحش ، درنده خوئی ، سرکوب ، کشتار ، شکنجه ، ویرانی ، مرگ ، خون و جنون گذشت . در این شش سال بر ما چه گذشت !

۲۶ بهمن ۵۷ ، گوئی یک قرن پیش بود .

چه شد ؟ چرا چنین شد ؟ مقصerekیست ؟ چه باید کرد (و چه باید کرد) که حال و آینده بنوعی تکرار گذشته نباشد ؟

در کنار نقد اشتباهات گذشته چپ و دیگر سازمان های سیاسی جامعه وضع آشفته کونی آن ها که چیزی جز تجدید تولید مواضع انحرافی شان در قالب های نوین نیست ، باید به آن سوالات اساسی در زمینه پیدا یاش و پاگیری یک رژیم قرون وسطائی و ضد بشری و چنگ اندازی اش بر سرنشست یک جامعه و مردم آن ، پاسخ را د و نباید گذاشت که این تجربه تلخ و هولناک به غبار فراموشی نسل ها سپرده شود . باید ، بویژه ، تمام توان خود را برای نابودی این دیو مخوف ، این پدیده شوم ، برای ۲۶ بهمن دیگر (دیگر بمفهوم اجتناب از تکرار اشتباهات قبل و بعد آن) و برای چشم اندازهای فراتر از آن یعنی امداد نظام نکبت بار سرمایه داری بکار انداخت . در چنین حالتی است که می توان گفت :

آینده از ماست

اندیشه رهائی